

അനുഭവം

ഷാജഹാൻ എസ്.വി, വട്ടിയൂർകാവ്

സന്തോഷത്തിന്റെ മതം

ജ്യോതിഷം, മാന്ത്രികം, എന്നിവയിൽ അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസമുള്ളവരാണ് എന്റെ കുടുംബക്കാർ. പിതൃക്കൾ മുതൽ നിരവധി പരദേവതകളെയും ഉപദേവതകളെയും കുടിയിരുത്തിയിട്ടുള്ളതായി സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ട് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള അമ്പലങ്ങളും ആൽത്തറകളും എന്റെ കുടുംബത്തിലുണ്ട്. കുടുംബാംഗങ്ങൾ അവയെയെല്ലാം ഭക്തിയോടെ ആരാധിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. പൊങ്കാല നിവേദ്യം, പായസനിവേദ്യം എന്നീ വഴിപാടുകൾ ദൈവ പ്രീതിക്കെന്നപേരിൽ നടത്തിവരുന്നു. ആണ്ടുകളിൽ ചിലർ ദൈവാനുഗ്രഹം സിദ്ധിച്ചവർ എന്ന പേരിൽ ഉറഞ്ഞുതുളുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു യാഥാസ്ഥിതിക ഹൈന്ദവ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചുവളർന്നവനാണ് ഞാൻ. എന്നാൽ മേൽ സൂചിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നിലുംതന്നെ എനിക്ക് യോജിപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല. പുജാകർമ്മങ്ങളിലും ആഘോഷ പരിപാടികളിലും ഞാൻ പങ്കെടുക്കാറില്ല. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഞാൻ വീട്ടിൽനിന്നും മാറിനിൽക്കുമായിരുന്നു. മാത്രവുമല്ല, ഹൈന്ദവ വേദങ്ങളിൽപ്പോലും ദൈവം ഏകനാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളപ്പോൾ ഇത്തരം ആരാധനാ രീതികൾ യഥാർത്ഥ ദൈവത്തോടുള്ള നിന്ദയല്ലേ എന്ന് കുടുംബാംഗങ്ങളോട് ഞാൻ ചോദിക്കാറുമുണ്ട്.

എന്റെ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം കിട്ടിയില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, ഗുരുത്വം കെട്ടവൻ, കുലദ്രോഹി, തലതിരിഞ്ഞവൻ തുടങ്ങിയ ബഹുമതികൾ എനിക്കുനൽകുകയും പുറമെ 'ഇവൻ ഒരിക്കലും നന്നാവുകയില്ല' എന്ന് എന്നെ 'ആശിർവദിക്കുകയും' ചെയ്തു. അങ്ങനെ എന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഒരു നിഷേധിയായിട്ടാണ് ഞാൻ കഴിഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്. എനിക്ക് ഓർമ്മവെച്ച നാൾമുതൽ- സ്വയം ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയ നാൾമുതൽ -ഇതായിരുന്നു എന്റെ സ്ഥിതി.

സങ്കല്പ ദൈവങ്ങളെയും മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ (വിഗ്രഹ) ദൈവങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നതും ആ ദൈവങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നതുമെല്ലാം അബദ്ധജഡിലുള്ള പ്രവൃത്തികളാണെന്നുള്ള എന്റെ അഭിപ്രായം ഒറ്റപ്പെട്ട ശബ്ദമായിരുന്നു. ദൈവം ഏകനാണെന്ന പ്രഖ്യാപനവും ബഹുദൈവ ആരാധനയ്ക്കുള്ള പ്രേരണയും ഹിന്ദു മതത്തിൽ കാണുന്നു! ഇത് വിരോധാഭാസമല്ലേ? 'ഏകം സത്' എന്നാൽ ദൈവം ഏകനാണ്, അവനാണ് സത്യദൈവം എന്നാണർത്ഥം. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനുമായ അവൻ മാത്രമേ ദൈവമായുള്ളൂ എന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഭഗവദ്ഗീത 10-ാം അധ്യായം 20-ാം വാക്യത്തിൽ ഇപ്രകാരം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അഹമാത്മാ ഗുഡാകേശ

സർവ്വഭൂതാശയ സ്ഥിതഃ

അഹമാദിഗ്ച്യ മധ്യാച

ഭൂതാനാമന്ത ഏവ ചഃ

“സർവ ചരാചരങ്ങളിലും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നവനും ആദി, മധ്യം, അന്ത്യം എന്നീ ത്രികാലങ്ങളും ഞാനാകുന്നു”. ഇത് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത് ദൈവം ഏകനാണെന്നല്ലേ? സർവ ചരാചരങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചവൻ അവൻ മാത്രമാണ് ആരാധനക്ക് അർഹൻ. അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ.

ബഹുദൈവാരാധകരുടെയിടയിൽ ആചരിക്കപ്പെടുന്ന പല ദൈവങ്ങളും ബാഹ്യമായ അവതാരങ്ങളാണ് എന്നാണ് ഹൈന്ദവ പുരാണങ്ങളുടെ വെളിപ്പെടുത്തൽ. ആ പുരാണങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നവരോട് ചോദിക്കട്ടെ, ദൈവങ്ങൾ പല രൂപങ്ങളിലും പല പേരുകളിലും അവതരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത എന്താണ്? അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള ഉദ്ദേശ്യമെന്ത്? മനുഷ്യന്റെ പ്രചരണവേഷത്തേക്കു തരംതാഴ്ന്ന പ്രക്രിയയല്ലേ ഈ ബാഹ്യാവതാരങ്ങൾ എന്ന ചോദ്യത്തിന് അതിന്റെ പ്രചാരകന്മാരോ വിശ്വാസികളോ ഉത്തരം നൽകുമോ? ഓരോ ദൈവത്തിന്റെയും അവതാരങ്ങളെപ്പറ്റി വർണിക്കുന്ന ഹൈന്ദവ പുരാണങ്ങളിൽതന്നെ ചില അവതാരങ്ങൾ അധർമിക പ്രവൃത്തികൾ നടത്തിയിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയും. ശത്രുസംഹാരം-ശത്രു നിഗ്രഹം എന്നീ പേരുകളിൽ അവതാരങ്ങൾ മനുഷ്യനോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയും മനുഷ്യരെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ഹിന്ദു പുരാണങ്ങൾ

സങ്കല്പ ദൈവങ്ങളെയും
മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ (വിഗ്രഹ)
ദൈവങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നതും
ആ ദൈവങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം
നൽകുന്നതുമെല്ലാം അബദ്ധജഡിലു
ള്ള പ്രവൃത്തികളാണെന്നുള്ള
എന്റെ അഭിപ്രായം ഒറ്റപ്പെട്ട
ശബ്ദമായിരുന്നു.

പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ദൈവത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യനോട് ദൈവം യുദ്ധം ചെയ്യുകയോ? എങ്കിൽ ആ ദൈവം മനുഷ്യനെക്കാൾ ദുർബലനല്ലേ?

പരമശിവൻ- എല്ലാറ്റിന്റെയും അധിപൻ- എത്ര ഭാര്യമാരുടെ ഭർത്താവാണ്? സ്ത്രീകളെ ഭാര്യമാരായി സ്വീകരിച്ചതിന് പുറമെ വിഷ്ണുവിന്റെ മോഹിനി വിഷയത്തിൽ മയങ്ങി സ്വപ്നഗതനായി നടത്തിയ ശിവൻ.... ഈ സ്വഭാവക്കാരോ ദൈവങ്ങൾ? ഈ ആശയം ഉൾക്കൊണ്ട് മനുഷ്യൻ പ്രവർത്തിച്ചാൽ മാനവരാശിയുടെ നില എന്താകും? വിഷ്ണുവിന്റെ കാര്യം അതിലും പരിതാപകരമാണ്. പത്ത് അവതാരങ്ങൾ. എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത വിക്രിയകൾ. അവിശ്വസനീയമായ സംഭവപരമ്പരകൾ. അതിൽ ഒരു അവതാരമായ രാമൻ ഇപ്പോൾ സജീവമാണല്ലോ. പുത്രകാമേഷ്ടിയാഗത്താൽ ദശരഥൻ ലഭിച്ച നാലുമക്കളിൽ ഒന്ന് മാത്രം എങ്ങനെ ദൈവമായി? മറ്റു മൂന്ന് പുത്രന്മാർക്കും ദൈവികതയില്ലാത്തതിന് കാരണമെന്ത്? ദശരഥൻ യാഗം നടത്താൻ കാരണംതന്നെ തന്റെ വന്ധ്യതയെ മറക്കാനായിരുന്നില്ലേ? ഹൈന്ദവ വേദങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവരുടെ ദൈവങ്ങളെപ്പറ്റിയും വിമർശിക്കുകയല്ല ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്.

എന്റെ സാമാന്യ ബുദ്ധിയിൽ ഉദിച്ച ചില കാര്യങ്ങൾമാത്രം ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചുവെന്നേയുള്ളൂ. മനുഷ്യന്റെ ചിന്താശക്തിയെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ മനസ്സിന്റെ ഉള്ളുകളിൽ അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെയും അനാചാരങ്ങളുടെയും വിഷവിത്തുകൾ ശേഖരിച്ചുവെച്ച് അവനെ അറിവിന്റെ പ്രകാശം ലഭിക്കാത്ത അവസ്ഥയിൽ ചൂഷണം ചെയ്യുവാനുള്ള ആര്യസന്ദേശങ്ങളും ആര്യന്മാരുടെ സാർവ്വതാ യജ്ഞവുമായിട്ടാണ് പിന്നിൽ എന്നുള്ള സത്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞതിനാലാണ് ഞാൻ ഹിന്ദുത്വം കയ്യൊഴിഞ്ഞത്.

1400 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് പ്രവാചകൻ (സ) മുഖേന നൽകപ്പെട്ട വിശുദ്ധ ചുരുങ്ങിയ വഴി മാർഗ്ഗരീശനം അവതരിപ്പിച്ച അല്ലാഹു അവന്റെ സൃഷ്ടികളോട് കാര്യവും ദയയുമുള്ളവനാണെന്ന് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. മദ്യവും മയക്കുമരുന്നുകളും മറ്റ് ലഹരി പദാർത്ഥങ്ങളും മനുഷ്യനെ നശിപ്പിക്കുമെന്നതിനാൽ അവയെ ഇസ്‌ലാം ഹാമമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു; വ്യഭിചാരം നിഷിദ്ധമാണെന്നറിയിച്ചു; എല്ലാം മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ നന്മക്കുവേണ്ടി.

മദ്യവും കഞ്ചാവും ശിവന്റെ ഇഷ്ടവസ്തുക്കളായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടല്ലേ

കഞ്ചാവിന് ശിവമൂലി എന്ന ഓമനപ്പേര് ലഭിച്ചത്. മദ്യ-മദിരാക്ഷി-മാദക കഥകൾ ഹൈന്ദവ പുരാണങ്ങളിൽ കാണാൻ കഴിയും. ദൈവങ്ങളുടെ വക്താവായ ഇത്തരം വിക്രിയകളെ വിശ്വസിക്കുവാനും അംഗീകരിക്കാനും എനിക്ക് സാധ്യമല്ല. ആയതിനാലാണ് ഏകദൈവമായ അല്ലാഹുവാണ് സർവ്വചരാചരങ്ങളുടെയും സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനും എന്ന സത്യം കണ്ടെത്താൻ ഞാൻ പരിശ്രമിച്ചത്. ആ പരിശ്രമത്തിൽ ഞാൻ വിജയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇസ്‌ലാം സത്യമാണ്. ഇസ്‌ലാം സ്നേഹമാണ്. സ്രഷ്ടാവും രക്ഷിതാവും നാഥനുമായ അല്ലാഹുവിനെ എപ്രകാരം ആരാധിക്കണമെന്നും അവന്റെ കൽപനകൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ അവന്റെ ശ്രേഷ്ഠാസനായ മുഹമ്മദ് നബി (സ)യെ നമ്മിൽനിന്നുതന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്ത അല്ലാഹുവിന്റെ നീതിബോധം അതുല്യമാണ്. അവന്റെ റസൂൽ പഠിപ്പിച്ചതായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അവനെ ആരാധിക്കുകയും അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇതുവരെയും അല്ലാഹുവിനെ അറിയാത്തവർ അറിയാൻ ശ്രമിക്കട്ടെ! ശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ നല്ലത് വരുത്തട്ടെ! ആമീൻ.

(പേജ് 18 ൽ നിന്ന്- ചുരുങ്ങിയത് വൈരുദ്ധ്യങ്ങളോ?...)

തായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിന് വിരുദ്ധമായി 19:41 ,49 ൽ തന്റെ പിതാവിന്റെ ഭീഷണിക്ക് വഴങ്ങിക്കൊണ്ട് അവരെയെല്ലാം വെടിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം പോയി എന്നാണ് കാണുന്നത്. ഈ വൈരുദ്ധ്യം എങ്ങനെ വിശദീകരിക്കാനാവുമെന്നുമാണ് വൈരുദ്ധ്യാരോപകരുടെ മറ്റൊരു ചോദ്യം.

ചുരുങ്ങിയത് ചരിത്ര പ്രതിപാദനരീതിയെ പറ്റിയുള്ള തികഞ്ഞ അജ്ഞതയിൽ നിന്നാണ് ഈ ആരോപണം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. ഇബ്‌റാഹീം നബിയുടെ ജീവിതത്തിലുണ്ടായ വ്യത്യസ്ത സംഭവങ്ങൾ വിവിധ സൂക്തങ്ങളിലായി ചുരുങ്ങിയ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പരാമർശങ്ങൾ സംഭവങ്ങൾ നടന്ന ക്രമത്തിലല്ല വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. പല സംഭവങ്ങളും പല സൂക്തങ്ങളിലായി പരസ്പരം കൂടുകയാണ്. അതിൽപ്പെട്ട രണ്ട് സംഭവങ്ങളാണ് സുറത്തു മർയമിലെ സൂക്തങ്ങളിലും (19:41-49) സുറത്തു അമ്പിയാ ഇലെ സൂക്തങ്ങളിലും (21:51-59) വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇവ രണ്ടും ഇബ്‌റാഹീം നബിയുടെ ജീവിതത്തിലെ രണ്ട് സംഭവങ്ങളുടെ വിവരണമാണ് എന്നതിനാൽ തന്നെ ഇവ തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടെന്ന് പറയുന്നത് അടിസ്ഥാന രഹിതമാണ്.

സുറത്തുൽ അമ്പിയാഇലെ 51 മുതലും

ഉള്ള സൂക്തങ്ങളിൽ തന്റെ സമുദായത്തെ വിഗ്രഹാരാധനക്കെതിരെ ബോധവൽക്കരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇബ്‌റാഹീം നബി സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗവും അതിന്റെ പ്രതികരണമെന്നോണം അദ്ദേഹത്തിന് നേരിടേണ്ടി വന്ന അഗ്നിപരീക്ഷയുമാണ് വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊരു സാഹചര്യമാണ് സുറത്തു മർയമിലെ 41 മുതലുള്ള സൂക്തങ്ങളിലുള്ളത്. വിഗ്രഹാരാധനയും വിഗ്രഹവിൽപനക്കാരനുമായ തന്റെ പിതാവിനെ ഏകദൈവാരാധനയുടെ സത്യസരണിയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം നടത്തിയ പരാമർശങ്ങളും അതിന് പിതാവ് നൽകിയ മറുപടിയുമാണ് ഈ സൂക്തങ്ങളിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. വിഗ്രഹാരാധനയിൽ നിന്ന് വിട്ടുമാറി നിന്നാൽ ഞാൻ നിന്നെ കല്ലെറിഞ്ഞാടിക്കളയുമെന്ന് പിതാവിന്റെ ഭീഷണിക്ക് മുമ്പിൽ പതറാതെ ഏകദൈവാരാധനയിൽ നിന്ന് അൽപം പോലും വ്യതിചലിക്കാൻ താൻ സന്നദ്ധനല്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഇബ്‌റാഹീം (അ)നെയാണ് 19:47-49 സൂക്തങ്ങളിൽ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നത്.

“അങ്ങനെ അവരെയും അല്ലാഹുവിന് പുറമേ അവർ ആരാധിക്കുന്നവയെയും വെടിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം പോയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് നാം ഇസ്‌ഹാഖിനെയും യഅ്ഖൂബിനെയും നൽകി. അവരെയൊക്കെ നാം പ്രവാചകന്മാരാക്കുകയും ചെയ്തു” (19:49) എന്ന് പറഞ്ഞതിനർത്ഥം പിതാവ് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയ ഉടനെത്തന്നെ ഇബ്‌റാഹീം (അ) നാട്ടിൽ നിന്ന് വിട്ടുമാറി പോയി എന്നല്ല; പ്രത്യുത, പിതാവിൽ നിന്നും കുടുംബാംഗങ്ങളിൽനിന്നും വിഗ്രഹാരാധനയിൽനിന്നും അദ്ദേഹം അകന്ന് മാറി നിന്നുവെന്നും അനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു പുത്രനെയും പൗത്രനെയും നൽകി എന്നും പിന്നീട് ഇരുവർക്കും പ്രവാചകത്വം നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചുവെന്നും വ്യക്തമാക്കുകയാണ്. പിതാവിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും ദൈവങ്ങളെ വെടിഞ്ഞ് ഏകദൈവത്വത്തിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ മുഴുകിയതിനെത്തുടർന്നാണ് ഇബ്‌റാഹീം നബി(അ)ക്ക് അല്ലാഹു പുത്രപൗത്രന്മാരെ നൽകുകയും അവർക്കും പ്രവാചകത്വം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തത് എന്നത്രെ ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. സ്ഥലകാലങ്ങളെ പരാമർശിക്കാതെ അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുകയാണ് 19:49,50 വചനങ്ങളിൽ. അതുകൊണ്ട് തന്നെ സുറത്തുൽഅമ്പിയാഇലും മറ്റു അദ്ധ്യായങ്ങളിലും വിശദീകരിക്കപ്പെട്ട ഇബ്‌റാഹീം നബിയുടെ ജീവിതസംഭവങ്ങളുമായി ഈ വചനങ്ങൾ വൈരുദ്ധ്യം പുലർത്തുന്നുവെന്നു പറയുന്നത് അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്.